

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0290/2012

27.9.2012

JELENTÉS

a közös halászati politika külső dimenziójáról
(2011/2318(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Isabella Lövin

RR\913970HU.doc

PE483.652v03-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldalszám
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	19
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	24
VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	28
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	32

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös halászati politika külső dimenziójáról

(2011/2318(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel a Bizottságnak a 2011. július 13-i, a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló közleményére (a közlemény) (COM(2011)0424),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodásra,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Élelmezési Világszervezet (FAO) 1995. októberi konferenciája által elfogadott, a felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexére (a magatartási kódex),
- tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998 júniusában Aarhusban elfogadott egyezményre,
- tekintettel a FAO halászati kapacitások kezelésére vonatkozó nemzetközi cselekvési tervére (a halászati kapacitások kezelésére vonatkozó nemzetközi cselekvési terv), amelyet a FAO Tanácsa 2000 novemberében hagyott jóvá,
- tekintettel a FAO „A halászat és akvakultúra helyzete a világban – 2010” című értékelésére,
- tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre (IUU-rendelet)¹, és a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1006/2008/EK tanácsi rendeletre (a halászati engedélyekre vonatkozó rendelet)²,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az alaprendelet) irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0425),

¹ HL L 286., 2004.12.31, 1. o.

² HL L 286, 2008.10.29., 33. o.

- tekintettel „Az illegális halászattal szembeni globális szintű küzdelemről – az EU szerepe című” 2011. november 17-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyvről szóló, 2010. február 25-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a közös halászati politika reformjának fényében a halászati és akvakultúra-termékek Európai Unióba való behozatalának rendszeréről szóló, 2010. július 8-i állásfoglalására³,
 - tekintettel az Európai Unió és Mauritánia közötti halászati partnerségi megállapodásról szóló, 2011. május 12-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel az Európai Közösség és a Marokkói Királyság között létrejött halászati partnerségi megállapodásban meghatározott halászati lehetőségek és pénzügyi ellentételezés megállapításáról szóló jövőbeli jegyzőkönyvről szóló, 2011. december 14-i állásfoglalására⁵,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Halászati Tanács 2012. március 19–20-i ülésének a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményeire (A7-0290/2012),
- A. mivel a világ óceánjainak kétharmada a nemzeti joghatóságok alá tartozó területeken kívül esik, ahol a halgazdálkodás teljes és átfogó jogi szabályozásának az ENSZ 1982. évi Tengerjogi Egyezményén és a vonatkozó jogi eszközökön kell alapulnia; mivel a halásztól függő part menti közösségek és az élelmezésbiztonság szempontjából stratégiai jelentőségű a halászati gazdálkodás fenntarthatósága;
- B. mivel a FAO által végzett legutóbbi értékelés megállapította, hogy teljes mértékben vagy túlzottan kiaknázzák a világ azon kevés halállományának csaknem 85%-át, amelyre vonatkozóan információk állnak rendelkezésre, annak ellenére, hogy a FAO 2010-es jelentése a túlhalászott állományok és a tengeri ökoszisztémák helyreállítását illetően a legjobb gyakorlatok végrehajtásának köszönhető előrehaladásról számol be világszerte;
- C. mivel az EU az egyik vezető halászati szereplő, amely a világ valamennyi óceánján erőteljesen jelen van flottájának tevékenységei, az uniós polgárok által eszközölt befektetések, kétoldalú halászati megállapodások, valamint valamennyi jelentős regionális halászati gazdálkodási szervezetben való részvétel útján;
- D. mivel tömegét tekintve a világ haltermelésének 11%-át fogyasztó, értékét tekintve pedig a

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0516.

² HL C 348. E, 2010.12.21., 15. o.

³ HL C 351. E, 2011.12.02., 119. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0232.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0573.

halásznati termékek 24%-át importáló EU a halásznati termékek egyik legjelentősebb piaca és a világ legnagyobb halimportőre, annak ellenére, hogy a világ halfogásainak mindössze 8%-át – a külső vizeket tekintve pedig csupán annak 2%-át – bonyolítja;

- E. mivel a regionális halásznati gazdálkodási szervezetekben meghatározott kvóták elsősorban a korábbi halfogásokon alapultak, és ez a fejlett országok kedvezményes hozzáférését eredményezte a világ halállományaihoz; mivel a kvótáknak már tekintetbe kell venniük a környező halásznati erőforrásoktól nemzedékeken át függő parti menti fejlődő országok halásznatát, és ezt tiszteletben kell tartania az Uniónak;
 - F. mivel az Uniónak következetes fejlesztési politikára kell törekednie az EUMSZ 208. cikkének (1) bekezdése alapján, amely szerint „az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”;
 - G. mivel az Uniónak egyformán, következetesen és összehangolt módon kell alkalmaznia valamennyi, a nem uniós tagállamokkal kapcsolatos egyéb politikáját, köztük a halásznati, az egészségügyi, a kereskedelmi, a foglalkoztatási, a környezetvédelmi és a közös külpolitika célkitűzéseit, valamint az Európa 2020 stratégia teljesülését;
 - H. mivel a fenntartható halásznat biztosítása érdekében sok esetben javítani kell az EU által halásznott vagy az uniós piacra szánt halállományokra vonatkozó adatok státuszát, valamint biztosítani kell a helyi flották és más harmadik országok flottáinak teljes kifogásairól rendelkezésre álló információt;
 - I. mivel szigorú tudományos tanulmányokra van szükség annak feltárására, hogy mely halásznati tevékenységeknél jelentkezik vagy alakulhat ki túlzott flottakapacitás;
 - J. mivel a közös halásznati politikának olyan eszközt kell képeznie, amelynek segítségével az EU példát mutathat a világnak a tekintetben, hogy miként lehet a halásznatot felelősségteljesen folytatni, továbbá hogy az európai flottairányítási normák alkalmazása mellett hogyan lehet előmozdítani a nemzetközi halásznati gazdálkodás javítását;
 - K. mivel az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a nemzetközi közösségnek a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halásznat elleni mozgósításában;
1. üdvözli a Bizottság közleményét és az EU uniós vizeken kívüli – köztük a legkülső régiókban folytatott – uniós halásznat és a halásznathoz kapcsolódó tevékenységek fenntarthatóságának ösztönzésére irányuló számos kedvező javaslatot; úgy véli azonban, hogy a dokumentum hatálya nem eléggé széles körű, mivel túlságosan nagy figyelmet fordít a kétoldalú megállapodásokra és a multilaterális szervezetekre, valamint integrált módon kellene kezelnie az uniós piacra irányuló termékek beszerzését célzó egyéb tevékenységeket;
 2. úgy véli, hogy a közös halásznati politika külső tevékenységeit azon célnak kell vezérelnie, hogy az EU külpolitikájával összhangban megvédje az uniós halásznat érdekeit;
 3. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-nak az uniós politika koherenciája alapján kell a nemzetközi halásznati gazdálkodás javításán munkálkodnia;

4. úgy véli, hogy a fenntartható halászati megállapodások megkötése, valamint a társult harmadik országok fejlődéséhez szükséges szinergiákhoz való hatékonyabb hozzájárulás érdekében kiemelkedően fontos a külpolitika és az együttműködési politika összehangolása;
5. úgy véli, hogy a halászati termékek uniós piacának mérete és az uniós lobogó alatt hajózó és uniós tulajdonban álló hajók által végzett tevékenységek földrajzi kiterjedtsége magas fokú felelősséget ró az Unióra halászatának ökológiai lábnyoma és társadalmi–gazdasági hatása fenntarthatóságának biztosítása, az európai fogyasztók és más, európai halászati és kapcsolódó termékeket forgalmazó országok fogyasztói számára jó minőségű halászati termékek nyújtása, valamint az EU-n belül és azon kívül a part menti halász közösségek társadalmi és gazdasági szerkezetéhez történő hozzájárulás tekintetében;
6. úgy véli, hogy az uniós vizeken és azokon kívül az uniós érdekeknek megfelelően folytatott halászati tevékenységekre, valamint az uniós piacra szánt halászati termékekre azonos szabványoknak kell vonatkozniuk az ökológiai és társadalmi fenntarthatóság és átláthatóság tekintetében, továbbá, hogy ezeket az alapelveket meg kell óvni, és két- és többoldalú megállapodások szintjén a harmadik országoktól is meg kell követelni; és úgy véli, hogy azok bevezetésével párhuzamosan visszaengedési tilalmat kell alkalmazni az EU felségvizein, amely ugyanazokra a fajokra vonatkozik, továbbá amit zárt láncú kamerarendszerrel és megfigyelőkkel követnek nyomon, és ami megfelelő eltéréseket tesz lehetővé a helyileg fogyasztott termékek árnövekedésének elkerülése érdekében;
7. emlékeztet arra, hogy – az EUMSZ 208. cikke előírásának megfelelően – az Unió politikáinak koherensnek kell lenniük a fejlesztési célkitűzésekkel; megállapítja, hogy e koherenciához nemcsak a Bizottságon belüli, hanem a tagállamok kormányain belüli, valamint a Bizottság és az egyes tagállamok kormányai közötti koordinációra van szükség;
8. ismételten hangsúlyozza, hogy az Uniónak – döntéseinek fokozottabb koherenciája érdekében – a kereskedelmi, egészségügyi, foglalkoztatási, szomszédsági, környezetvédelmi, tengeri, külpolitikával és az Európa 2020 stratégia teljesítésével kapcsolatos szempontokat kell beépítenie fellépéseibe;
9. emlékeztet arra, hogy a halászati kapacitások kezelésére vonatkozó nemzetközi cselekvési terv kötelezte az EU-t, hogy legkésőbb 2005-ig halászati kapacitást kezelő rendszert dolgozzon ki és vezessen be; kéri, hogy a Bizottság adjon magyarázatot arra, hogy bizonyos regionális halászati gazdálkodási szervezetek befagyasztására, ugyanakkor pedig az EU flottáin belül a kapacitás legfontosabb szabályozói korlátozásainak felszámolására irányuló javaslatával miért alkalmaz – látszólag – ellentmondásos megközelítést a kapacitáskezelés tekintetében; kéri, hogy a Bizottság mozdítsa elő a halászati kapacitás rendelkezésre álló erőforrásokhoz történő igazításával kapcsolatos két- és sokoldalú mechanizmusokat, ami azért szükséges, hogy az érintett területen halászó flották fenntarthatóan aknázzák ki a halászati erőforrásokat;
10. úgy véli, hogy a közös halászati politika külső dimenziójának célkitűzéseit és elveit az alaprendeletben kellene rögzíteni;

Általános rendelkezések

11. hangsúlyozza, hogy a halászati külpolitika kiemelt célkitűzésének a hatályban lévő halászati megállapodások fenntartására, valamint a harmadik országokban új halászati lehetőségek felkutatására kellene irányulnia, azon felismerés jegyében, hogy amint az uniós flotta beszünteti tevékenységét egy harmadik ország halászterületén, az ottani halászati lehetőségeket olyan flották között osztják szét, amelyek messze elmaradnak az Európai Unió által meghirdetett és támogatott megőrzési, gazdálkodási és fenntarthatósági szabályoktól;
12. sürgeti a Bizottságot, hogy a nyílt tengeren és a nemzeti joghatóság alá tartozó vizeken folytatott halászat környezeti és szociális szempontú fenntarthatósága érdekében támogasson egyértelműen meghatározott elveket és célkitűzéseket valamennyi nemzetközi fórumon, amelynek az EU részes fele, és gyorsan és eredményesen hajtsa végre az ott hozott döntéseket;
13. hangsúlyozza, hogy az EU-nak egyedi stratégiát kell kidolgoznia a halászat és az élő tengeri erőforrások kezelése terén, bevonva Földközi-tenger partján elhelyezkedő összes nem európai államot;
14. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse elő a fenntartható halgazdálkodást előmozdító globális és többoldalú menetrendet és a tengeri biodiverzitás megőrzését, ugyanakkor például az Egyesült Államokkal, Japánnal, Oroszországgal és a Kínával, valamint a világ valamennyi óceánján hangsúlyosan jelen lévő más harmadik országokkal folytatott párbeszédet alakítsa tényleges partnerséggé az olyan kulcsfontosságú kérdések megoldásához, mint a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat felszámolása, a túlhalászás és – szükség esetén – a flottakapacitás csökkentése, valamint az ENSZ Tengerjogi Egyezményének elveivel és egyéb vonatkozó eszközökkel összhangban a nyílt tengerek ellenőrzésének és irányításának megerősítése;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a nemzetközi jogot, nevezetesen a Tengerjogi Egyezményt és az ILO-egyezményekben való részvételt, és öröködjön e szabályok betartása felett; ösztönzi a Bizottságot, hogy működjön együtt a harmadik országokkal valamennyi megfelelő fórumon, különösen a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben;
16. úgy véli, hogy az Uniónak az ENSZ szintjén és a lobogó szerinti ország felelősségének elvén alapulva, valamint a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat tárgyában meghozott rendelettel összhangban kezdeményezést kell indítania – a meglévő megőrzési és gazdálkodási intézkedések betartásának megerősítése és a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem kulcsfontosságú eszközeként – egy globális fogási és nyomon követési dokumentációs rendszer létrehozása céljából a felelősségteljes fogyasztás ösztönzésére, amely kiterjed a nemzetközi kereskedelmi forgalomban lévő összes fontosabb halfajra;
17. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazza szigorúbban a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendeletet, különösen a regionális halászati gazdálkodási szervezetek olyan szerződő felei esetében, akik nem működnek együtt aktívan a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem legfontosabb mechanizmusainak kialakításában és alkalmazásában;

18. úgy véli, hogy az Uniónak aktívnak kell lennie az ENSZ rendszerén belül, hogy feltárja a globális közösség számára azokat a megoldásokat, amelyekkel kezelhető:
- az élő és egyéb tengeri erőforrások tekintetében az óceánok regionalizáltabb és integráltabb globális irányítása iránti szükségesség,
 - a szennyezés, valamint az éghajlatváltozás világtengerekre gyakorolt hatásai, ideértve a szén-dioxidot megkötő értékes óceáni növényvilág védelme és helyreállítása is, valamint
 - a társadalmi normák és a munkakörülmények;
19. rámutat annak fontosságára, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) égisze alatt tárgyalások folynak a támogatási fegyelemeről a halászati ágazatban, és felhívja az Uniót, hogy vállaljon aktívabb szerepet e megbeszéléseken;
20. megállapítja, hogy az Unión belül és kívül egyaránt létre kell hozni az ökológiai szempontból fenntartható és társadalmi szempontból méltányos eredetű halászati termékeket ösztönző mechanizmusokat;
21. hangsúlyozza, hogy a közös halászati politika külső dimenziója egyik kiemelt célkitűzésének az európai távolsági flotta jövőjének biztosítására kell irányulnia, amennyiben olyan halászati jogok birtokában van, amelyek a gazdasági és társadalmi fejlődés alapjául szolgáltak a flotta tevékenységének helye szerinti országokban;

Kétoldalú halászati megállapodások

22. úgy véli, hogy a partnerek által megtárgyalt és méltányosan végrehajtott kétoldalú halászati megállapodásoknak – azaz, a Bizottság javaslata szerint, fenntartható halászati megállapodásoknak nevezett megállapodásoknak – a források uniós hajók általi felelősségteljes és fenntartható kiaknázásán kell alapulniuk, mindkét fél javát kell szolgálniuk, továbbá gazdasági erőforrásokat, műszaki és tudományos szaktudást, valamint a jobb halászati gazdálkodás támogatását és helyes irányítást kell biztosítaniuk a harmadik ország számára, lehetővé téve ugyanakkor azt, hogy azon halászati tevékenységeket folytassák, amelyek társadalmi és gazdasági szempontból fontosak és meghatározó ellátási forrást jelentenek az Unió és egyes fejlődő országok piacai számára mind a friss termékek, mind pedig a feldolgozott termékek vonatkozásában;
23. kéri, hogy az Unió tűzze ki célul a fenntartható halászati együttműködési megállapodások mihamarabbi megkötését azokkal a szomszédos országokkal, ahol az Unió finanszírozást és technikai támogatást nyújt annak érdekében, hogy összehangolt és koherens politikát érjenek el a harmonizált és fenntartható halászati politika létrehozása céljából az összes közös tengeri medencében, ezzel növelve a közös halászati politika hatékonyságát az összes érintett régióban; kéri, hogy ezeket a megállapodásokat a tisztességes és méltányos együttműködés, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának szellemében kössék meg, céljuknak pedig a felelősség Unió és az adott partnerország közötti igazságos megosztásának kell lennie;
24. kéri, hogy az Unió a szomszédos országokkal való együttműködés és a közös

állományokkal való gazdálkodás javítása érdekében törekedjen az említett országokkal fenntartható halászati együttműködési megállapodások megkötésére, amelyek célja nem az uniós hajók számára történő halászati jogok megszerzése, hanem egy olyan helyzet kialakítása, ahol az Unió pénzügyi és technikai segítséget nyújthat azzal céllal, hogy a harmadik partnerországokban a fenntartható gazdálkodásra vonatkozóan az unióhoz hasonló szabályokat alkalmazzanak;

25. emlékeztet arra, hogy a jelenleg fenntartható halászati megállapodásoknak nevezett megállapodások hatásának vizsgálata során fontos különbséget kell tenni a harmadik országok halászati ágazatainak nyújtott fejlesztési támogatások és a halászati jogok kifizetéséből származó támogatások között;
26. sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az EU kétoldalú megállapodásai nem mindig biztosították a fent említett lehetséges előnyöket, és hangsúlyozza, hogy a Szerződés 349. cikkére is figyelemmel hatásvizsgálatokat kell végezni az érintett legkülső régiókra vonatkozóan, elismeri ugyanakkor, hogy jelentős javulás következett be a legutóbbi reform óta; úgy véli, hogy az állományok fokozottan tudományos felmérése, az átláthatóság, a célkitűzésekkel való összhang, a helyi lakosság számára jelentkező haszon valamint a halászati irányítás javítása mind kulcsfontosságú a sikeres megállapodások létrejötté szempontjából;
27. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy számos rendelkezést vegyen fel a jövőbeli kétoldalú megállapodásokba, beleértve: a parti állam saját fogási kapacitásaihoz mérten tudományosan többletnek bizonyuló erőforrásokhoz való hozzáférés korlátozása elvének tiszteletben tartását a Tengerjogi Egyezmény rendelkezéseivel összhangban,; az emberi jogok megóvását összhangban a nemzetközi megállapodásokkal; és egy kizárólagossági záradékot, noha ezt meg kell erősíteni és az egyes megállapodásokban következetessé kell tenni, minden esetben biztosítva a demokratikus elvek legszigorúbb tiszteletben tartását;
28. úgy véli, hogy az Unió kétoldalú megállapodásainak nem csupán a Tengerjogi Egyezmény többletállománnyal kapcsolatos 62. cikkét kell betartaniuk, hanem a térség szárazföldi és hátrányos földrajzi helyzetű államainak jogaival kapcsolatos 69. és 70. cikkét is, különös tekintettel a helyi lakosság táplálkozási és társadalmi–gazdasági szükségleteire;
29. úgy véli, hogy az emberi jogi záradékot megkülönböztetés nélkül, valamennyi államra egyformán kell alkalmazni, nem csupán a halászati, hanem a kereskedelmi megállapodásokra is; úgy véli, hogy a WTO-n belül törekedni kell azon országok termelésének szankcionálására, amelyek még nem tartják tiszteletben az emberi jogokat és/vagy a gyárakban folytatott termelés során gyermekmunkát, a nőkkel szemben pedig hátrányos megkülönböztetést alkalmaznak oly módon, hogy munkájukat nem fizetik meg, illetve nem ismerik el a halászatban és az akvakultúrában betöltött gazdasági szerepüket;
30. ösztönzi az ökoszisztéma-alapú integrált gazdálkodás megvalósítását az új és meglévő megállapodásokban;
31. úgy véli, hogy a vállalkozások a jövőbeni halászati megállapodásokhoz való fokozott hozzájárulásának összhangban kell lennie azzal, hogy az ágazat nagyobb befolyással

rendelkezzen azokat a szabályokat és technikai intézkedéseket illetően, amelyekről a Bizottság az említett egyezményekben tárgyal;

32. úgy véli, hogy a halászati engedélyekre vonatkozó rendeletet úgy kell módosítani, hogy a valamely tagállam lajstromából más halászati lehetőség felkutatása céljából ideiglenesen távozó, uniós lobogó alatt hajózó hajók valamely uniós lajstromba történő visszatérésüket követően 24 hónapig ne részesedhessenek a fenntartható halászati megállapodás és a lajstromból való távozásuk időpontjában már hatályos jegyzőkönyvei szerinti halászati lehetőségekből; úgy véli, hogy ugyanez alkalmazandó a lobogó ideiglenes lecserélésére is, amikor regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében halásznak;
33. úgy véli, hogy a jelenleg használt szociális záradékot oly módon kell megerősíteni, hogy kiterjedjen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 188. sz. egyezménye, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 199. sz. ajánlása, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet nyolc alapegyezményének¹ tiszteletben tartására, illetve biztosítani kell, hogy az EU-n kívül letelepedett és uniós lobogó alatt hajózó hajók fedélzetén dolgozó legénység tagjainak munkakörülményei az EU-ban letelepedett munkavállalókéval azonosak legyenek;
34. úgy véli, hogy a fenntartható halászati megállapodásoknak hozzá kell járulniuk a harmadik partnerországok fenntartható fejlődéséhez, és ösztönözniük kell a helyi magánszektor, külön hangsúlyt helyezve a kisüzemi halászatra és a kkv-kra, és e célból kéri a helyi halászok nagyobb mértékű foglalkoztatását, valamint a helyi, fenntartható feldolgozóipar és értékesítési tevékenységek fejlesztését;
35. ösztönzi a Bizottság azon törekvéseit, hogy a többlet meghatározását jelentő nehéz feladat követelményeként, valamint a túlhalászat megakadályozása érdekében egyre hiánytalanabb és megbízhatóbb adatokat szerezzen be a parti államoktól az annak vizein végzett halászat, köztük a fogások teljes mennyisége tekintetében; megállapítja, hogy az uniós halászati és fejlesztési politikák elősegíthetnék a harmadik országok ilyen adatok szolgáltatásával kapcsolatos kapacitásának szükséges fejlesztését;
36. kéri továbbá a Bizottságot, hogy a parti országok joghatósága alá tartozó vizek halászati erőforrásai kiaknázása mértékének rögzítésekor mozdítson elő fokozottabb átláthatóságot;
37. leszögezi, hogy a part menti közösségek és az általuk történelmileg halászott vizek közötti hagyományos kapcsolat tiszteletben tartásának elvével összhangban az uniós hajók nem kelhetnek versenyre a helyi halászokkal ugyanazon erőforrásokért és ugyanazonon a helyi piacokon, továbbá hogy támogatni kell a helyi és uniós gazdasági szereplők közötti együttműködést, ezért hangsúlyozza a többlet pontos kiszámításának szükségességét;
38. úgy véli, hogy az EU-nak fokozott erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében, hogy

¹ A kényszer- vagy kötelező munkáról szóló, 1930. évi egyezmény (29. sz.), az egyesülési szabadság és a szervezkedési jog védelméről szóló, 1948. évi egyezmény (87. sz.), a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról szóló, 1949. évi egyezmény (98. sz.), a férfi és a női munkaerőnek egyenlő értékű munka esetén egyenlő díjazásáról szóló, 1951. évi egyezmény (100. sz.), a kényszerszermunka felszámolásáról szóló, 1957. évi egyezmény (105. sz.), a foglalkoztatásból és foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetéséről szóló, 1958. évi egyezmény (111. sz.), a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló, 1973. évi egyezmény (138. sz.), a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló, 1999. évi egyezmény (182. sz.).

segítsen a vele kétoldalú megállapodásokról tárgyaló harmadik országoknak abban, hogy elegendő adatot és tájékoztatást nyújtsanak az állomány megbízható felméréséhez, valamint hogy jelentősen erősítsék a halállományokkal kapcsolatos tudományos elemzéseket a tudományos kutatást végző hajók európai finanszírozása azokban a régiókban, ahol az uniós flotta tevékenységét végzi, ami a fenntartható halászati megállapodások előfeltétele;

39. kéri, hogy a lehető legnagyobb mértékben támogassák az egyes tagállamok hajói által azokon a területeken végzett kutatási kampányokat, ahol az uniós flotta hajói halásznak, illetve hogy ezeket az érintett parti államokkal együttműködésben végezzék többek között hozzáférést biztosítva a helyi kutatók számára; felszólít a tagállamok és a Bizottság e téren való fokozott együttműködésére, valamint a tudományos kutatásnak az EU-n kívüli vizekre történő kiterjesztésére irányuló támogatás növelésére;
40. úgy véli, hogy ugyanakkor fokozni kell az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy megszerezzék a szükséges adatokat azoktól a harmadik országoktól, amelyekkel az EU kétoldalú halászati megállapodásokat kötött annak érdekében, hogy értékelni lehessen a megállapodás eredményességét és a feltételek teljesülését, azaz a helyi lakosságnál jelentkező előnyöket;
41. hangsúlyozza a túlhalászás elkerülése érdekében közös tudományos csoportok fontosságát, amelyek feladata, hogy a rendelkezésre álló legjobb adatok alapján tudományos véleményeket készítsenek a halászati erőforrások állapotáról, tekintettel arra, hogy a halászati ágazat, és különösen a kisüzemi halászati ágazat sok fejlődő országban fontos szerepet játszik az élelmiszer-biztonság szavatolásában; szorgalmazza, hogy ezek a csoportok rendelkezzenek feladataik ellátásához és a regionális halászati irányítószervezetekkel összehangolt munkához megfelelő pénzügyi, műszaki és emberi eszközökkel;
42. kéri, hogy a Bizottság a fenntartható halászati megállapodásokban mozdítsa elő a célzott tudományos és műszaki együttműködés általában vett megerősítését, többek között a közös tudományos bizottságok szerepének erősítésével; kéri továbbá, hogy tegyenek erőfeszítéseket az EU és a harmadik országok higiéniai és egészségügyi feltételeinek összehangolása érdekében;
43. teljes mértékben támogatja a halászati erőforrásokhoz való hozzáférés utáni pénzügyi ellentételezés ágazati fejlesztési támogatástól történő elkülönítésének elgondolását; hangsúlyozottan kitart amellett, hogy a hajótulajdonosok tisztességes és piaci alapú pénzügyi hányadot vállaljanak a költségekből, amikor kétoldalú halászati megállapodás keretében hozzáférési jogot szereznek; kéri, hogy készüljön részletes elemzés a hajótulajdonosok által a halászati engedélyért – köztük a lehetséges fogásokért és a működési költségekért – fizetendő hányadról; úgy véli, hogy az ágazati támogatások felügyelete elengedhetetlen, ideértve a kifizetések felfüggesztésének lehetőségét a parti állam kötelezettségvállalásai teljesítésének elmaradása esetén;
44. hangsúlyozza, hogy az ágazat támogatására előirányzott pénzügyi keretnek hatékonyabbnak kell bizonyulnia, több és jobb eredményt kell elérnie, különösen a tudományos kutatásra, az adatgyűjtésre és a halászati tevékenységek irányítására való összpontosítás révén;

45. felszólítja a Bizottságot annak szem előtt tartására, hogy a fenntartható halászati megállapodások keretében az ágazat támogatására szolgáló pénzügyi keretösszeg célja legyen a harmadik országok igazgatási és tudományos kapacitásának támogatása és a kis- és középvállalkozások segítése, járuljon hozzá az Unió fejlesztési együttműködési célkitűzéseéhez, és legyen koherens az aláíró ország nemzeti fejlesztési tervével; továbbá kéri, hogy e pénzügyi keretösszeg ne helyettesítse, hanem koherens, átlátható, hatékony és célzottabb módon egészítse ki az egyéb megállapodásokban vagy együttműködési eszközökben foglalt halászati együttműködést;
46. sürgeti a Bizottságot, hogy a fenntartható halászati megállapodásokra irányuló tárgyalások során törekedjen arra, hogy a parti államok a fenntartható halászati megállapodások keretében a fejlesztésre nyújtott ágazati támogatás minimális részét olyan projektekre különítsék el, amelyek célja a nők halászati ágazatban betöltött szerepének elismerése, előmozdítása és diverzifikálása, biztosítva az egyenlő bánásmód és a nemek közötti egyenlőség elvének alkalmazását különösen a képzés, valamint a finanszírozáshoz és hitelekhez való hozzáférés tekintetében;
47. úgy véli, hogy a jövőben a helyes döntések meghozatalához szem előtt kell tartani az ágazati fejlesztési támogatást;
48. kitart amellett, hogy a Bizottság közelről kövesse nyomon a kétoldalú megállapodások végrehajtását, éves jelentéseket küldve a Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint az újabb jegyzőkönyvekre irányuló tárgyalásokat megelőzően megfelelő időben külső, független szakértők által készített értékeléseket küldjenek a társjogalkotónak, amelyek mindegyikének nyilvánosnak kell lennie, a vonatkozó adatvédelmi szabályoknak meg kell felelnie és az EU legalább három hivatalos nyelvéen hozzáférhetőnek kell lennie;
49. hangsúlyozza a Parlament igényét, hogy – az EUMSZ rendelkezéseinek megfelelően – megfelelő módon vonják be a kétoldalú megállapodások előkészítésébe és tárgyalási folyamatába, mind pedig azok működésének hosszú távú nyomon követésébe és értékelésébe; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamentet az EUMSZ 13. cikkének (2) bekezdése és 218. cikkének (10) bekezdése értelmében az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen, a Tanáccsal egyenrangú módon tájékoztassák; ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy a Parlamentet megfigyelők útján képviselni kell a halászati megállapodásokban előírt bizottság ülésein, továbbá kitart amellett, hogy a civil társadalom – ideértve az EU és a harmadik ország halászati képviselőit is – megfigyelőként vegyen részt az ilyen üléseken;
50. e célok elérése érdekében támogatja a hallállományoknak a megállapodásokról szóló tárgyalások megkezdése előtti tudományos felmérését, továbbá sürgeti, hogy a harmadik ország adjon tájékoztatást a más országok flottái által vizein folytatott halászati tevékenységről,
51. meggyőződése, hogy a fogások, a kifizetések és az ágazati támogatás végrehajtásának teljes átláthatósága a felelősségteljes és fenntartható, a jó kormányzásra, az uniós támogatások nem megfelelő felhasználása és a korrupció elleni küzdelemre épülő halászat fejlesztésének kulcsfontosságú eszköze lesz;
52. hangsúlyozza továbbá, hogy a halászati megállapodásokra irányuló tárgyalások és a megállapodások időtartama alatt fokozni kell az átláthatóságot az uniós államok és a

harmadik országok részéről egyaránt;

53. kitarthat, hogy a tagállamok a fogásokról naponta tegyenek jelentést a parti államok felé, és hogy teljes mértékben feleljenek meg a partnerországok vizein alkalmazandó szabályoknak;
54. szilárd meggyőződése, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a harmadik országokkal kötendő új megállapodásokat vagy a kétoldalú halászati megállapodásokhoz csatolandó jegyzőkönyveket előirányzó tárgyalásokat jóval az ilyen rendelkezések lejárta előtt kezdjék meg; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a Parlament korai bevonásának fontosságát annak érdekében, hogy elkerüljék az ilyen rendelkezések átmeneti alkalmazását, ami visszafordíthatatlan kész helyzetet teremt és nem szolgálja az EU, sem pedig a harmadik országok érdekét;
55. úgy véli, hogy az európai halászati ágazatnak jelentős pénzügyi hányadot kell vállalnia a költségekből, amikor két- vagy többoldalú halászati megállapodás keretében hozzáférési jogot szerez nem uniós halászati övezetekhez;
56. úgy véli, hogy regionális megközelítést kell alkalmazni az EU, elsősorban a tonhalhalászati flottát érintő, kétoldalú megállapodásainak tárgyalása és végrehajtása tekintetében, valamint – adott esetben – egyértelmű kapcsolatnak kell lennie az azokban meghatározott feltételek és a megfelelő regionális halászati gazdálkodási szervezetek gazdálkodási intézkedései és teljesítménye között;
57. a regionális szintet illetően kénytelen nemtetszését kifejezni a Bizottság felé a tengerészek szerződésére irányuló intézkedések terén tapasztalt egyértelmű visszaesés miatt, mivel az esetek túlnyomó többségében visszatérés tapasztalható egy olyan, tarthatatlan munkaerő-felvételi politikához, amely az AKCS-országokban származás helyett inkább állampolgárság szerint toboroz;
58. úgy véli, hogy kétoldalú megállapodásokat kellene kötni az uniós halászati beruházások ösztönzésére – és ezáltal a fenntartható halászathoz való hozzájárulásra – azokban az országokban, ahol a halászati kapacitástöbblet hiányában jelenleg nincsenek partnerségi megállapodások; úgy ítéli meg továbbá, hogy az ilyen esetekben is alapvetően fontos volna az európai fejlesztési források és a kétoldalú megállapodásokra nyújtott források összehangolása;

Regionális halászati gazdálkodási szervezetek

59. sürgeti az Uniót, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek teljesítményének javítása érdekében töltsön be vezető szerepet azok megerősítésében, többek között célkitűzéseik elérése mértékének tekintetében független testületek általi rendszeres ellenőrzésük révén, továbbá biztosítsa az említett ellenőrzések során megfogalmazott ajánlások gyors és maradéktalan végrehajtását; sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon annak biztosítása érdekében, hogy minden regionális halászati gazdálkodási szervezet hatékonyan működő megfelelési bizottsággal rendelkezzen, úgy véli, hogy a szabályok államok általi betartásának elmulasztásával kapcsolatos bizonyított eseteknek visszatartó erejű, arányos és megkülönböztetéstől mentes szankciókat kell eredményezniük, köztük a kvóták, erőfeszítés, engedélyezett kapacitás stb. csökkentését;

60. kéri a Bizottságot, hogy több költségvetési forrást fordítsanak a regionális halászati irányítószervezetekre, mivel azok kulcsszerepet játszanak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben;
61. úgy véli, hogy az EU-nak a regionális halászati gazdálkodási szervezetek jobb döntéshozatali rendszerének kialakítására kell törekednie annak érdekében, hogy maga mögött hagyja a konszenzusból eredő „legkisebb közös többszörös” megközelítést, ugyanakkor elismerve azt, hogy a szavazás megtartását megelőzően szükség van vitára, amennyiben nem érhető el konszenzus; úgy véli, hogy többéves tervek támogatására van szükség;
62. úgy véli, hogy az Uniónak jobban össze kell hangolnia halászati és fejlesztési politikáit, és rendszerszintű, hosszú távú és mélyreható párbeszédet és partnerségeket kell kezdeményeznie a többi lobogó szerinti állammal, piaccal és parti állammal a jobb halászati gazdálkodás és élelmezésbiztonság elérése érdekében az egész világon;
63. felszólítja a Bizottságot, hogy töltsön be vezető szerepet a regionális halászati gazdálkodási szervezetek általi lefedettség átfogó hálózata kialakításának előmozdításában, hogy a nyílt tengereken folytatott valamennyi halászati tevékenység hatékony irányítás alá kerüljön az erőforrások megőrzését biztosító ökoszisztéma-alapú és elővigyázatos megközelítések alapján; ezért emlékeztet arra, hogy támogatja – ahol még nincs ilyen – új regionális halászati gazdálkodási szervezetek létrehozását, és a meglévő halászati gazdálkodási szervezetek hatáskörének egyezményeik felülvizsgálata révén történő kiterjesztését;
64. megjegyzi, hogy az éghajlatváltozás és a fajok eloszlásának eltolódásai következtében új halászati területek nyílnak meg a sarkvidékek vizein; úgy véli, hogy az EU-nak kezdeményezéseket kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a halászati műveleteket hatékonyan irányítsák (a meglévő regionális halászati gazdálkodási szervezeteken vagy egy új szervezeten keresztül) a fenntartható állománygazdálkodás és az állományok védelme érdekében ezeken a vizeken; úgy véli, hogy a halászatot kezdetben korlátozni kell, hogy tudományosan értékelni lehessen a sarkvidéki állományokat és azt a halászatot, amelyet ezek fenntarthatóan támogatni tudnak;
65. megállapítja, hogy a Fekete-tenger számára előnyt jelentene egy új regionális halászati gazdálkodási szervezet, és sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot ennek létrehozására;
66. úgy véli, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezeteknek környezetvédelmi és társadalmi kritériumokon, valamint a korábbi halfogásokon alapuló ösztönzőket alkalmazó, átlátható és méltányos erőforrás-elosztást lehetővé tevő, fenntartható gazdálkodási rendszereket kell kialakítaniuk, amelyek célja, hogy az állományokat a maximális fenntartható hozam felett tartsák annak érdekében, hogy halászati lehetőségekhez jussanak és így figyelemmel lehessenek a fejlődő államok jogos igényeire / jogaira, valamint az adott vizeken fenntartható módon halászó flották elvárásaira, ugyanakkor biztosítsák a gazdálkodási és megőrzési intézkedések valamennyi tag általi maradéktalan végrehajtását;
67. határozottan ellenzi, hogy az Unió támogassa az átruházható halászati koncessziók

elfogadását a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben; úgy véli, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezeteken belül a jogokon alapuló gazdálkodási rendszerek nem veszélyeztethetik az ezektől függő halász közösségek megélhetését a fejlődő országokban;

68. úgy véli, hogy a jó kormányzás megvalósításához a politikák kidolgozásától kezdve azok bevezetéséig be kell vonni valamennyi érdekelt felet;
69. kéri az uniós vizeken kívül halászni jogosult uniós flották halászati kapacitása részletes értékelésének a hajók halfogási képességére vonatkozó megbízható mutatók alapján történő elkészítését, figyelembe véve a FAO-nak a halászati kapacitás mérése tekintetében 1999-ben tartott technikai konzultáció ajánlásait alapul véve a technológiában bekövetkezett fejlődést¹; úgy véli, hogy az EU-nak meg kell határoznia azokat a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, ahol gondok vannak a kapacitástöbblettel, és biztosítani kell a flottakapacitás befagyasztását és kiigazítását, különös tekintettel a parti államok jogaira;

A külső dimenzió egyéb vonatkozásai

70. úgy véli, hogy – bár az uniós vállalkozások külföldi tevékenységei túlmutathatnak a közös halászati politika külső dimenzióján – az uniós hajótulajdonosok és harmadik országok közötti kereskedelmi tevékenységeket és magán-megállapodásokat – amelyekre, többek között, sok esetben a kétoldalú együttműködési politikák keretében kerül sor – jogi szempontból tiszteletben kell tartani és védeni kell, amennyiben a nemzetközi jognak megfelelően jönnek létre;
71. úgy véli, hogy az európai külföldi halászati befektetéseket a halászati megállapodások és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek mellett a közös halászati politika külső dimenziója harmadik alkotóelemének kell tekinteni, valamint hogy a közös halászati politikának ösztönöznie kell a fenntartható külső halászati befektetéseket;
72. úgy véli, hogy a közös halászati politikának elő kell mozdítania a vállalatok társadalmi felelősségvállalását annak érdekében, hogy maradéktalanul felvállalják szociális felelősségeinket, a 2011–2014-es vállalati szociális felelősségvállalási uniós stratégiával összhangban;
73. úgy véli, hogy az uniós hajótulajdonosok és harmadik országok közötti magán-megállapodásokra, valamint a harmadik országokban működő közös vállalkozásokra vonatkozó információkat – ideértve az ilyen megállapodások és közös vállalkozások keretében működő hajók számát és típusát, valamint a fogásokat – a tagállamoknak továbbra is be kell nyújtaniuk a Bizottságnak és azoknak nyilvánosnak kell lenniük az egyéni és kereskedelmi adatok védelmével kapcsolatban a halászati engedélyekre vonatkozó rendeletben megállapított szabályokkal összhangban;
74. felszólítja az EU-t, hogy szorgalmazzon egy olyan átfogó és többoldalú menetrendet, amely a fenntartható halászati tevékenység részeként magában foglalja a felelősséget;

¹ <ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf>.

75. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyenek komolyan fontolóra olyan módszereket, amelyek komoly ösztönzőket alakítanak ki az uniós lobogóval hajózó hajók számára az uniós lajstromban maradáshoz, kivéve, ha azokat az összes érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetben megfelelő státusszal rendelkező országba kívánják átlajstromozni; úgy véli, hogy ennek elérésére a legjobb módszer annak biztosítása az, ha az uniós és nem uniós lobogó alatt hajózó hajók között tisztességes verseny van, az ökológiai és a társadalmi fenntarthatóság és átláthatóság tekintetében azonos szabványok vonatkoznak a harmadik országra a két- és többoldalú megállapodások szintjén is, valamint a piaci intézkedések alkalmazásakor is;
76. türelmetlenségét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek listáin szereplő hajókon túl nem vett fel hajókat az EU IUU-listájára, valamint nem tett a nem együttműködő országok listájára vonatkozó javaslatot, annak ellenére, hogy az IUU-rendelet már több mint két éve hatályba lépett; ragaszkodik ahhoz, hogy törekedni kell a legjelentősebb partnereink támogatására, hogy felszámolható legyen a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat valamennyi óceánon;
77. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és ne harmadik országok rendelkezzenek hatáskörrel azon növény-egészségügyi bizonyítványok harmadik országok hajói számára történő megadására, amelyek lehetővé teszik a halászati termékek EU-ba történő közvetlen exportálását;
78. úgy véli, hogy a külső vizeken halászó flották versenyképességének növelése és a más tengeri ágazatokkal szembeni hátrányos megkülönböztetésük elkerülése érdekében naprakészé kell tenni a halászati ágazatnak nyújtott állami támogatásokról szóló irányelvet;
79. rámutat arra, hogy az uniós külső flották kapacitásának felső értékét – a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel együttműködve – differenciáltan kell kezelni, valamint figyelembe kell venni e flottaszegmens működésének eltérő hátterét;
80. úgy véli, hogy az EU kizárólagos gazdasági övezetein kívül tevékenykedő uniós távolsági halászhajók által végzett halászati tevékenységet az uniós tagállamok lobogója alatt hajózó, az uniós kikötők között kabotázst nem végző kereskedelmi flottával azonos adó- és munkajogi bánásmód alapján kell kezelni;
81. ösztönzi a bankokat és más hitelintézményeket, hogy a tőkéhez való hozzáférés biztosítása előtt a rövid távú nyereségesség mellett végezzék el a tevékenységek gazdasági, szociális és környezeti fenntarthatóságának értékelését is;
82. úgy véli, hogy az EU kereskedelmi politikájának a preferenciális kereskedelmi megállapodások keretein belül világszerte hozzá kell járulnia a fenntartható halászat biztosításához a halászati irányításra vonatkozó nemzetközi egyezmények és megállapodások betartásának előmozdítása révén;
83. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU két- és többoldalú kereskedelmi megállapodásaiban erősítsék meg a tisztességes, átlátható és fenntartható halkereskedelmet;

84. úgy véli, hogy ugyanakkor ösztönzőket kell kidolgozni annak érdekében, hogy az uniós szabványokat nem alkalmazó harmadik országok elfogadják a bevált gyakorlatokat, adott esetben pedig olyan kereskedelmi intézkedéseket kell megállapítani, mint például a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászati termékek, valamint az emberi jogok, a munkaügyi (ILO) és hajózásról szóló (IMO) ENSZ-egyezmények betartásának elmulasztásával előállított halászati és akvakultúra-termékek behozatali tilalma;
85. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzetközi együttműködést, elemezze, hogy léteznek-e lehetőségek az Európai Unió mellett a világ halászati termékeinek két másik legnagyobb piacával – az Egyesült Államokkal és Japánnal – szemben, annak érdekében, hogy ily módon az említett közös fellépés teljesítésének egyik módja a hajók egyedi azonosítójának alkalmazása legyen, amely átlátható módon biztosítaná a termék teljes körű nyomon követhetőségét;
86. hangsúlyozza, hogy amennyiben egy partnerország súlyosan és rendszeresen megsérti a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott célkitűzéseket, vagy bármely olyan, a halászati erőforrások megőrzéséről és kezeléséről szóló nemzetközi megállapodást, amelynek az EU is részes fele, az a preferenciális tarifák ideiglenes visszavonásához vezethet; felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek a halászati területek megőrzéséhez és irányításához kapcsolódó rendelkezések végrehajtásáról, amelyeket az általános preferenciális rendszer (GSP) felülvizsgálatáról szóló bizottsági javaslat is tartalmaz;
87. az Uniónak biztosítania kell, hogy a nemzetközi kereskedelem keretében importált termékek az uniós termékekre előírtakkal azonos szabályoknak és követelményeknek tegyenek eleget;
88. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a harmadik országokból származó halak és halászati termékek ugyanazon egészségügyi és higiéniai feltételeknek feleljenek meg, valamint fenntartható halászatból származzanak, ekként teremtve egyenlő versenyfeltételeket az uniós és az Unión kívüli országok halászatai között;
89. felszólítja a Bizottságot, hogy a fejlesztési, kereskedelmi és halászati politika célkitűzései tekintetében folytassa az uniós politika ésszerűsítését;
90. kitarthat emellett, hogy az EU által megtárgyalt két- és többoldalú kereskedelmi egyezmények:
- mellett környezeti és szociális hatástanulmányokat végezzenek mind a harmadik, mind pedig az uniós országokban, valamint a korábbi megállapodások által létrehozott ágazatokban,
 - tartsák tiszteletben a származási szabályokat,
 - írják elő a termék nyomon követhetőségét annak biztosítása érdekében, hogy a termék jogszerű és fenntartható halászatból származzon,

- ne ássák alá az IUU-rendeletet vagy a közös halászati politika más rendelkezéseit,
 - olyan rendelkezéseket tartalmazzanak, amelyek biztosítják, hogy csak a megfelelően irányított halászatból származó halászati termékeket forgalmazzanak,
 - ne vezessenek a kereskedelem növekedéséhez, ami az erőforrások túlzott mértékű kihasználását és kimerülését okozza,
 - előírják, hogy a fenntarthatatlan módon kifogott termékek ne léphessenek be az EU piacára,
 - tartalmazzanak a pénzügyi hozzájárulások kifizetésének felfüggesztésére vagy felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket, valamint a jegyzőkönyv végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket, amennyiben megsértik az emberi jogok kulcsfontosságú és alapvető elemeit, ahogy azt például a Cotonou-i Megállapodás 9. cikke előírja, illetve ha nem tartják be a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló ILO-nyilatkozatot;
91. emlékeztet arra, hogy az Unió számos kereskedelmi partnerének eltérő jogszabályai miatt a származási szabályok és ezek kumulációja ellentmondásos és kényes kérdés a kereskedelmi tárgyalások során; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy e kérdést különösen fontolja meg, és tárgyalásai során szorgalmazzon olyan kiegyensúlyozott megoldásokat, amelyek nem hozzák hátrányos helyzetbe az EU halászati ágazatait.
92. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatait, hogy a nem fenntartható halászatot engedélyező országokkal szemben alkalmazzanak kereskedelmi jellegű intézkedéseket, például a halra és a haltermékekre vonatkozó importkorlátozásokat, ugyanakkor biztosítsák ezen intézkedéseknek a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival való összeegyeztethetőségét;
93. sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon ki és hajtson végre az óceánokon és tengereken alapuló regionális stratégiákat, különösen ott, ahol a fenntartható halászat kizárólag nemzetközi együttműködésen keresztül garantálható;
94. üdvözli, hogy a halászhajókat sérülékeny hajóként vették fel az Atalanta-művelet tevékenységi körébe, és kéri, hogy továbbra is támogassák és védelmezzék az uniós flotta tevékenységét;
95. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

A közös halászati politika külső dimenziója összetett és bonyolult. Teljes bemutatásának tartalmaznia kellene:

- a máshol fogott és fogyasztás céljából az Unióba behozott halakat;
- az uniós vizeken kívül uniós hajók által vagy érdekek mentén kifogott halakat azok végső rendeltetési helyükre tekintet nélkül;
- az uniós vizekben kifogott és exportált halakat;
- az uniós vizekben kifogott és az Unióban történő fogyasztást megelőzően harmadik országban feldolgozott halakat

Ilyen hatalmas témát nem lehetséges egyetlen jelentésben megvizsgálni. Az e jelentést megelőző munkadokumentum¹ bemutatott ezek közül néhány tevékenységet, és kérdéseket vetett fel azok szabályozásának szükségességével és módjával kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy az Unió halászati érdekei minden tekintetben fenntartható és jogszerű módon működjenek. A tagállamoktól származó három példa kiemeli az érintett kérdéseket.

Az egyik egyesület – a Cluster – 118 társaságot tömörít és 321 halászhajót működtet 24 különböző ország lobogója alatt, amelyek közül többel az EU kétoldalú megállapodást kötött. A fogásmennyiség mintegy 450.000 mt évente, amelyet első sorban az EU piacára szállítanak.

Az – Orthongel tag társaságok tulajdonában álló és a Mayotte lajstrom szerint Franciaország lobogója alatt hajózó – erszényes kerítőhálós hajók egy csoportja magán-megállapodást kötött Madagaskárral, hogy annak vizein tevékenykedjenek.

Litvánia lobogója alatt hajózó vonóhálós hajók egy csoportja nyílt tengeri kishalakat halász az EU-val kétoldalú megállapodást kötött Szenegálban, noha a megállapodás a jegyzőkönyv megújításának elmaradása következtében szünetel.

Mindezek az EU külső dimenziójának részét képezik, azonban nem tartoznak a közös halászati politika valamennyi külső szabálya hatálya alá, hanem az uniós hatáskörök „szürke mezsgyéjét” képezik. Az egyik felvetendő kérdés, hogy ezeknek mennyiben kellene a közös halászati politika alá tartozniuk, ha a tőke és a piac is európai?

Egy másik fontos kérdés az EU globális halászat tekintetében betöltött jelenlegi és jövőbeli szerepére vonatkozik. Az EU jelenleg még a világ legnagyobb piaca, az rendelkezik a lobogói alatt hajózó egyik legnagyobb halászfloattával, és általában a három legnagyobb halászhatalom közé tartozik. A feltörekvő gazdaságok új piacai azonban gyorsan fejlődnek – különösen Ázsiában –, és szintén Ázsia első helye mellett számos ország fejleszti halászati tevékenységeit. Úgy tűnik, ezek közül többen nem teljesítik a lobogó szerinti, kikötő szerinti és piac szerinti államként azokat terhelő kötelezettségeket, vagy akár a legalapvetőbb emberei jogokat sem tartják tiszteletben, kiélezett, szinte fenntarthatatlan versenyt támasztva ezzel.

Súlyos hiba lenne, ha az EU egy „lefelé húzó versenyfutás” során kísérletet tenne az ilyen

¹ PE478.693

országok leghagyására. Az EU és az európai halászati ágazat számára az egyetlen lehetőség a versenyre a halászati gazdálkodás jobb környezeti és társadalmi fenntarthatóság elérése, valamint a nemzetközi megállapodások és piaci szabályzatok szigorú végrehajtása.

Mivel a munkadokumentum feltárta ezeket a kérdéseket, a jelentés a Bizottság közleményét meghatározó két kérdésre összpontosít: a harmadik országokkal kötött kétoldalú és többoldalú megállapodásokra – köztük a regionális halászati gazdálkodási szervezetekre –, valamint a nemzetközi együttműködés kérdésére.

Az EU területén kívül folytatott uniós tevékenységek alapelvét annak kell képeznie, hogy azokra az EU területén működő szereplőkre vonatkozó normákkal azonos normák vonatkoznak. Hasonlóképpen, ha valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet a közös halászati politikánál magasabb normákat alkalmaz az ott működő uniós hajókra is, a magasabb normákat a közös halászati politika keretében általánossá kell tenni.

Kétoldalú halászati megállapodások

Úgy tűnik, a kétoldalú megállapodások a közös halászati politika minden egyes reformja alkalmával új nevet kapnak. A Bizottság ez alkalommal a „fenntartható halászati megállapodások” nevet kívánja adni nekik. Az EU jelenleg 20 megállapodásból álló és 12 hatályos jegyzőkönyvvel rendelkező hálózatot tart fenn, amelynek költsége mintegy 150 millió EUR.

A Bizottság számos jó javaslatot tett a közleményében a megállapodások javításával kapcsolatban, amelyeket a Parlamentnek támogatnia kell. A változások egy részét a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslat (az alaprendelet) ¹ tartalmazza. A Mauritániával kötött megállapodásról szóló legutóbbi, széles körben támogatott parlamenti állásfoglalás ² részletesen ismerteti a Parlament megállapodással kapcsolatos véleményét.

Fenntartható halászati megállapodás valamely harmadik állammal történő megkötésének legfontosabb feltétele – ha nem csak névleges fenntarthatóságra törekszünk –, hogy a halászati lehetőségeket a tudományosan bizonyított „többlet” – azaz a parti ország fogási képességét meghaladó halállományra – kell korlátozni. Folyamatosan növekszik az egyre csökkenő többletbe való hozzáférésért folyó verseny, egyes távoli vizeken halászó országok pedig megkérdőjelezhető taktikákat alkalmaznak. Számos pletyka kering a korrupcióval, tárgyalások tekintetében a „nincs kérdés” megközelítéssel, valamint a halászat fenntarthatóságának, az emberi jogok tiszteletben tartásának és hasonló kérdéseknek a figyelmen kívül hagyásával kapcsolatban. Az EU-nak határozottan kell tárgyalnia, hogy tisztességes áron szerezze meg a jogszerű többleteket, miközben támogatást nyújt a parti ország fejlődéséhez. A Bizottságnak folytatnia kell erőfeszítéseit, hogy egyértelmű információkat szerezzen a harmadik országoktól a halállományra gyakorolt teljes – ideértve a nemzeti flották (kisüzemi és ipari) és más országok által kifejtett – halászati erőfeszítésekkel kapcsolatban, azaz az ún. átláthatósági záradékra kell törekednie.

¹ COM(2011)0425.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0232.

A Bizottság a halászati lehetőségek utáni ellentételezés függetlenítését javasolja az ágazati fejlesztési támogatásoktól, amit a Parlamentnek támogatnia kell. E nélkül a parti országok kisértésbe eshetnek, hogy a további ágazati támogatás megszerzése érdekében a lehető legtöbb halat kínálják. A két elem közötti kapcsolat visszaszorítása lehetővé teszi az ágazati támogatásnak az ország valódi szükségleteihez való igazítását, és még a halászati lehetőségek csökkenése esetén is emelkedhet. A hajótulajdonosoknak továbbá növekvő mértékben hozzá kell járulniuk a halászati lehetőségek utáni ellentételezés eleméhez, noha az ágazati támogatás elemnek az EU kezében kell maradnia, mivel a fejlesztési támogatás nem tartozik a magánszektor feladatai közé.

Mivel jelentős összegeket kell a harmadik országok ágazati támogatására fordítani – amelyek részleteit az egyes jegyzőkönyvekben kell megtárgyalni –, az EU-nak képesnek kell lennie biztosítani azt, hogy a pénzeket helyesen költse el, és azok hozzájáruljanak a célkitűzések eléréséhez. Az ágazati támogatási projektek végrehajtásának szoros nyomon követésére és – végső soron – a kifizetések felfüggesztésére irányuló rendelkezéseket kell rögzíteni a fenntartható halászati megállapodásokban arra az esetre, ha a harmadik ország az eredményeket súlyos vagy ismétlődő esetekben sem bizonyítja.

Ezzel kapcsolatban lényegesen jobb együttműködésre van szükség az EU különböző alapítói között azokban az országokban, amelyekkel fenntartható halászati megállapodásra irányuló tárgyalás van folyamatban. Az érintett országtól függően, a fejlesztési pénzek származhatnak a fenntartható halászati megállapodásból, az Európai Fejlesztési Alapból, vagy a tagállamok nemzeti segélyprogramjaiból. Ez az erőfeszítések megkettőzéséhez, vagy – rosszabb esetben – eltérő vagy ellentmondásos célkitűzéseket szolgáló programokhoz vezethet. A Bizottságnak javítania kell a főigazgatóságon belüli, illetve a tagállamokkal végzett belső koordinációt. A halászati szektort célzó fejlesztési támogatást elérhetővé kell tenni az EU-val kétoldalú megállapodást kötő országok számára is, mivel az ágazati támogatási programok nem fedezhetik az ilyen országok valamennyi szükségletét.

Az EU-val kétoldalú megállapodást kötő országok tekintetében a magán-megállapodások kizárása érdekében éveken keresztül szerepelt a kétoldalú megállapodásokban a kizárolagossági záradék, noha e záradékok pontos feltételei megállapodásonként eltérőek. A záradék elengedhetetlen pillére a fenntartható halászati megállapodásoknak és azt nem csupán fenntartani, hanem szabványosítani kell. Ehhez kapcsolódik a Bizottság által „az átlobogózással való visszaélésként” említett és a munkadokumentumban tárgyalt koncepció, amelyet tiltani kell.

Az alaprendeletben javasolt visszadobási tilalom szintén vonatkozna az uniós műveletek során uniós vizeken kívül kifogott egyes fajok példányaira. Az EU-n kívül alkalmazandó hasonló tilalmakat – az uniós vizekre vonatkozó tilalomhoz hasonlóan – a nem kívánt kifogott halak számának csökkentése, valamint az ilyen halak értékesítésének megakadályozása érdekében a szelektálás javítására irányuló programokkal kell kiegészíteni.

Noha igaz, hogy több információ áll rendelkezésre az EU kétoldalú megállapodásainak hálózatával kapcsolatban, mint más távoli vizeken halászókéval kapcsolatban, számos információt továbbra sem lehet beszerezni. Az EU-nak nyilvánossá kell tennie az egyes fenntartható halászati megállapodások értékelési megállapodásait, és a megállapodások alapján kifogott mennyiségeknek és az adott helyen halászni jogosult hajóknak is

nyilvánosnak kell lenniük.

A Bizottság azt javasolja, hogy a kétoldalú megállapodások megkötésének és fenntartásának előfeltétele legyen az emberi jogok tiszteletben tartása. Ezt egyértelműen támogatni kell.

Noha a Bizottság nem említi, a számos korábbi megállapodásban használt szociális záradékot meg kell tartani és meg kell erősíteni.

Regionális halászati gazdálkodási szervezetek

Ahogy a bevezetésben is szerepelt, a halállományokért folyó verseny egyre kiélezettebbé válik. A rendelkezésre álló erőforrások (akár fogási vagy erőfeszítési kvóták) elosztásának kérdésével kapcsolatban több regionális halászati gazdálkodási szervezetben is vita folyik, és egyre több résztvevő tart igényt a saját részére. Az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban például megkezdődött például az annak meghatározására irányuló folyamat, hogy ki és mennyire jogosult a korábbi fogásokra vonatkozó adatok és kritériumok alapján¹.

Sürgősen új, tisztességes és méltányos erőforráselosztási-rendszereket kell elfogadni a regionális halászati gazdálkodási szervezetek körében, átlátható környezeti és szociális elosztási szempontok alapján, biztosítva ugyanakkor a gazdálkodási és megőrzési intézkedéseknek a résztvevők általi hatékony végrehajtását és érvényesítését.

A halászati kapacitás kérdése közvetlenül összefügg az elosztásról folyó vitával. Noha az EU vonakodik attól, hogy a saját vizeit érintő túlzott kapacitással foglalkozzon, e kérdést rendszeresen felveti a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben – különösen a tonhalhalászat tekintetében –, és az elosztási rendszer elfogadásáig a kapacitások befagyasztására szólít fel.

Emlékeztetőül: a FAO 1999 júniusában elfogadta a halászati kapacitások kezelésére vonatkozó nemzetközi cselekvési tervet,² amely közvetlen célkitűzése volt, „az államok és regionális halászati szervek lehetőleg 2003-ig, de legkésőbb 2005-ig az egész világon érjék el a halászati kapacitások hatékony, méltányos, és átlátható kezelését”. A cselekvési terv hivatkozik a FAO magatartási kódexének 5. cikkére a következőkkel kapcsolatban: „a fejlődő országok azon képességének megerősítése, hogy a nemzetközi jog szerinti jogaikkal és kötelezettségeikkel összhangban ki tudják alakítani saját halászatukat, valamint hogy részt tudjanak venni a nyílttengeri halászatban, beleértve az ilyen halászatokhoz való hozzáférést is.” A cselekvési terv továbbá felszólít „a sürgős intézkedéseket igénylő, határokon átnyúló, szétterjedt, erőteljesen vándorló állományú és nyílttengeri halászatok tekintetében a haladéktalan intézkedések” megtételére.

A Bizottság javaslata szerint az erőforrásokhoz való jogokkal kapcsolatos – alapvetően politikai természetű – kérdésekkel jogok alapján működő kezelési rendszer révén kell foglalkozni. Bár a dokumentum nem rögzíti egyértelműen, ez érthető egy, az uniós halászat esetében javasolt átruházható halászati koncessziós rendszerhez hasonló rendszerre történő hivatkozásként. Az ilyen – például – a regionális halászati gazdálkodási szervezeteken belüli,

¹ [http://www.iotc.org/files/proceedings/2011/tcac/IOTC-2011-SS4-R\[E\].pdf](http://www.iotc.org/files/proceedings/2011/tcac/IOTC-2011-SS4-R[E].pdf)

² <http://www.fao.org/DOCREP/006/X3170E/X3170E00.HTM>

piacalapú megközelítés veszélybe sodorhatja a fejlődő országok jogait a fent kifejtettek szerint. Figyelemmel a halászat jövőbeli tendenciáival kapcsolatos fenti aggályokra, még az sem világos, hogy az EU egy ilyen rendszerben hosszú távon jelentős halászati jogokat szerezne meg.

Az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a jelenlegi regionális halászati gazdálkodási szervezetek teljesítményének fokozására és – a nyílttengereken zajló minden halászat szabályozása érdekében – azok kiterjedésének bővítésére irányuló törekvésben. Ahogyan az Atlanti-óceánban élő makrélák (és korábban a kék puhatőkehal) esete mutatja, sürgető szükség van a halászat kezelésére szolgáló hatékony mechanizmusok kialakítására szomszédainkkal.

A regionális halászati gazdálkodási szervezetekben folytatott kezelés kifejezett célkitűzésének kell lennie a halállományok szintjének a legnagyobb fenntartható hozam előállításához szükséges szint felett tartásának (ahogyan a Bizottság az uniós halászat tekintetében javasolta), valamint a kezelés iránti ökoszisztéma-alapú megközelítésnek. A regionális halászati gazdálkodási szervezetek által végzett irányításnak a lobogó szerinti ország felelősségének elvén kell alapulnia – a felelősséget nem lehet a hajót bérebadó országra vagy másra hárítani.

A Parlament számos elképzelést javasolt az illegális halászattal szembeni globális szintű küzdelemről – az EU szerepe című 2011. november 17-i állásfoglalásában. A megfontolandó további intézkedések közé tartozik:

- megkülönböztetésmentes szankciók kialakítása és végrehajtása olyan esetekben, amikor a meg nem felelés egyértelműen megállapítható, vagy a felek részéről hiányzik a politikai kötelezettségvállalás;
- a kisüzemi halászathoz igazított kezelési mechanizmusok kialakítása a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben azok korábbi halfogásra vonatkozó hiányos adatok következtében történő kizárásának megelőzése, valamint a fejlődő országok halászatának – ideértve a nyílttengereken folytatott halászatot is – fejlesztésére irányuló képességének fokozása érdekében;
- a halászathoz való méltányos, nem kizárólag korábbi halfogáson, hanem környezeti, tudományos, szociális, és megfelelési szempontokon is alapuló elosztása (ahogyan az EU az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban javasolja);
- a flottakapacitás tonnatartalom és hajtómű-teljesítmény mellett más szemponton is alapuló mérése és kezelése;

A Bizottság közleménye összességében számos jó elképzelést, ugyanakkor egy-két elfogadhatatlan javaslatot (a tulajdonjogon alapuló rendszer előmozdítása a külső dimenzióban) is tartalmaz. E kivételével a Parlamentnek támogatnia kell a Bizottság közleményét, azonban erősíteni kell és ki kell terjeszteni a külső dimenzióval kapcsolatban javasolt fellépéseket. E dimenzió alapvető elemeit az alaprendeletben kell rögzíteni.

28.3.2012

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

a közös halászati politika külső dimenziójáról
(2011/2318(INI))

A vélemény előadója: Maurice Ponga

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felkéri a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. felkéri a Bizottságot és a fejlődő országokat, hogy a halászati tevékenység határokon átnyúló jellegére és egyes vándorló halfajokra tekintettel vegyék fontolóra a jövőben a halászati megőrzéssel és erő kifejtéssel kapcsolatos regionális megközelítés alkalmazását;
2. emlékeztet arra, hogy – az EUMSZ 208. cikke előírásának megfelelően – az Unió politikáinak koherensnek kell lenniük a fejlesztési célkitűzésekkel;
3. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fenntartható halászati megállapodásokat aláírt fejlődő országok a Cotonoui Megállapodás 9. cikkének rendelkezései szerint tiszteletben tartják az emberi jogok és a demokratikus elvek alapvető elemeit;
4. üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását az iránt, hogy kidolgozza a fenntartható halászati megállapodások új generációját, amely megállapodások – feltételrendszerének szigorítása útján – előmozdítják a partnerországokban a halászati erőforrások megőrzését, a környezeti fenntarthatóságot, a jó kormányzást és az ágazati támogatások hatékonyságát;
5. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy az EU és a fejlődő országok által kötött fenntartható halászati megállapodások valódi partnerség alapján jöjjenek létre, amelynek keretében a halászati erőforrásokhoz való hozzáférésért fizetett díjak az erőforrások értékének méltányos ellentételezését képezik; megismétli az LDRAC (a Távolsági Halászat Regionális Tanácsadó Bizottsága) azon kérését, hogy tegyenek különbséget az EU távolsági halászflojtájára vonatkozó hozzáférési díjak – amelyeket a hajótulajdonosok fedeznek –, valamint a fejlesztés támogatására szánt ellentételezés között;

6. úgy véli, hogy az európai halászflokkák által a fenntartható halászati megállapodások alapján a fejlődő országok vizein eszközölt fogásoknak egy olyan többlet meglétén kellene alapulniuk, amelyet a helyi halászflokkák nem tudnak kifogni, és e „helyi fogások” az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 70. cikke szerint értendők, amely előírja, hogy a fogások tartalmazzák az olyan parti államok fogásait is, amelyeket földrajzi fekvésük függővé tesz az ugyanazon alrégió vagy régió parti államaihoz tartozó kizárólagos gazdasági övezetek élőforrásainak kiaknázásától;
7. hangsúlyozza a túlhalászás elkerülése érdekében közös tudományos csoportok fontosságát, amelyek feladata, hogy a rendelkezésre álló legjobb adatok alapján tudományos véleményeket készítsenek a halászati erőforrások állapotáról, tekintettel arra, hogy a halászati ágazat, és különösen a kisüzemi halászati ágazat sok fejlődő országban fontos szerepet játszik az élelmiszer-biztonság szavatolásában; szorgalmazza, hogy ezek a csoportok rendelkezzenek feladataik ellátásához és a regionális halászati irányítószervezetekkel összehangolt munkához megfelelő pénzügyi, műszaki és emberi eszközökkel;
8. kifejezi azon óháját, hogy a fenntartható halászati megállapodásokban ismerjék el fokozottan a fejlődő országok világgazdaságba való bekapcsolásának jelentőségét, mozdítsák elő a beruházásokat, egyben gondoskodjanak arról, hogy a beruházások ne járuljanak hozzá a túlhalászáshoz vagy a helyi közösségekkel való versenyhez, amelyeknek a megélhetése a halásztól függ, valamint mozdítsák elő a helyi magánszektornak (elsősorban a kisvállalkozásoknak és a kisüzemi halászatnak) a helyi tengerészek foglalkoztatása, a kirakodások, a feldolgozóipar fejlődésének és a forgalmazásnak a támogatása révén megvalósuló fejlesztését;
9. felszólítja a Bizottságot annak szem előtt tartására, hogy a fenntartható halászati megállapodások keretében az ágazat támogatására szolgáló pénzügyi keretösszeg célja legyen a harmadik országok igazgatási és tudományos kapacitásának támogatása és a kis- és középvállalkozások segítése, járuljon hozzá az Unió fejlesztési együttműködési célkitűzéseire, és legyen koherens az aláíró ország nemzeti fejlesztési tervével; továbbá kéri, hogy e pénzügyi keretösszeg ne helyettesítse, hanem koherens, átlátható, hatékony és célzottabb módon egészítse ki az egyéb megállapodásokban vagy együttműködési eszközökben foglalt halászati együttműködést;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy a jövőbeni fenntartható halászati megállapodásokba illesszen be irányítási záradékot, amely elismeri egyrészt a fejlődő országok ahhoz való jogát, hogy helyi halászati ágazatukat fenntartható módon fejlesszék, másrészt a felelősségteljes irányítás, az átláthatóság és a korrupció elleni küzdelem elveit;
11. emlékeztet arra, hogy a vegyes bizottságok fontos szerepet töltenek be a fenntartható halászati megállapodások megfelelő végrehajtásában, és felszólít arra, hogy az átláthatóság javítása és a fenntartható halászati megállapodások megfelelő irányításának előmozdítása érdekében ezeket a bizottságokat nyissák meg a fejlődő országok és az EU halászati szereplői és parlamenti képviselői számára;
12. felkéri a Bizottságot és a partnerországokat arra, hogy az átláthatóság, a felelősségvállalás és a jó kormányzás céljából mindinkább vonják be a helyi közösségeket és a civil társadalmat a fenntartható halászati megállapodásokkal kapcsolatos megbeszélésekbe,

illetve a megállapodások alkalmazását és nyomon követését szolgáló intézkedésekbe;

13. kéri a Bizottságot, hogy a partner harmadik országokat a vizeiken végzett halászati tevékenységekre vonatkozó összes releváns információ összegyűjtésére – amennyiben azok nem állnak rendelkezésre – és közzétételére ösztönözze;
14. kéri a Bizottságot, hogy több költségvetési forrást fordítsanak a regionális halászati irányítószervezetekre, mivel azok kulcsszerepet játszanak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen hozza nyilvánosságra a fenntartható halászati megállapodások és a jegyzőkönyvek alapjául szolgáló hatástanulmányokat, valamint az említett megállapodások végrehajtásáról szóló jelentéseket, a halállományok tudományos értékelése tekintetében is; kéri a Bizottságot, hogy a parti országok joghatósága alá tartozó vizek halászati erőforrásai kiaknázása mértékének rögzítésekor mozdítson elő fokozottabb átláthatóságot.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	27.3.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 26 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Enrique Guerrero Salom, Edvard Kožušník, Cristian Dan Preda, Patrizia Toia

26.4.2012

VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

a közös halászati politika külső dimenziójáról
(2011/2318(INI))

Előadó: Josefa Andrés Barea

JAVASLATOK

A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság felhívja a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. megállapítja, hogy a közös halászati politika külső dimenziója kiemelkedő jelentőséggel bír; véleménye szerint az Uniónak – az egyik legfontosabb és a halimport szempontjából a legnagyobb piaccal rendelkező halászati szereplőként – feladata és egyúttal kötelessége is, hogy tevékenyen előmozdítsa a halászati gazdálkodás terén bevált módszereket, különösen azzal a céllal, hogy megvédje a kisüzemi halászok megélhetését és érdekeit, valamint világszerte megóvja a biológiai sokféleséget és a környezetet;
2. fenntartja, hogy az Uniónak hangsúlyosabb jelenlétet kell kialakítania a nemzetközi és regionális halászati szervezetekben; ragaszkodik a regionális halászati gazdálkodási szervezetek kulcsszerepéhez, és hangsúlyozza, hogy javítani kell ezek működését és döntéshozatalát; felkéri az Uniót, hogy a fenntarthatóság megerősítése érdekében tevékenyen mozdítsa elő a felek szabályoknak való fokozott megfelelését; hangsúlyozza, hogy növelni kell a regionális tanácsadó testületek (RAC-k) szerepvállalását, amelyek jelentős gyakorlati ismeretekkel rendelkeznek a halakról;
3. arra bátorítja a Bizottságot, hogy a jogellenes, szabályozatlan és nem bejelentett halászat felszámolása érdekében vállaljon vezető szerepet és fogjon össze más főbb importőrökkel; hangsúlyozza, hogy a piac szerint illetékes állam koncepcióját részletesebben ki kell dolgozni olyan eszközként, amely lezárja a piacokat a jogellenes, szabályozatlan és nem bejelentett halászatból származó termékek előtt; úgy véli, hogy az Uniónak sürgősen meg kell vitatnia a többi lényeges, piac szerinti állammal – az USA-t, Japánt és Kínát is beleértve, bár nem csak ezen országokra korlátozódva –, hogy egymással miként működhetnének együtt, hogyan alakíthatnak ki hatékony nyomon követési mechanizmusokat, és – a lehető leggyorsabban – miként dolgozhatnak ki olyan

nemzetközi jogi eszközöket, amelyek lehetővé teszik a jogellenes, szabályozatlan és nem bejelentett halászatból származó halak kereskedelmének leállítását, eljárás alá vonását és szankcionálását, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályainak megfelelően és az ENSZ rendszerének keretében;

4. üdvözli a Bizottságnak a fenntartható halászati megállapodások új generációja iránti elkötelezettségét; hangsúlyozza e megállapodások gazdasági, társadalmi és környezeti hatásvizsgálatának fontosságát; hangsúlyozza továbbá, hogy az emberi jogok tiszteletben tartásának a fenntartható halászati megállapodások elengedhetetlen feltételét kell képezniük, továbbá biztosítani kell, hogy a partnerországok tiszteletben tartsák a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) legfontosabb munkaügyi előírásait;
5. emlékeztet a Parlamentnek a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló állásfoglalására¹; úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveit bele kell foglalni a fenntartható halászati megállapodásokba; e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a jelenlegi, több érdekelt felet tömörítő kezdeményezéseket, amelyek a fenntartható halászati gyakorlatokra összpontosítanak (például az Akvakultúra-gazdálkodási Tanács és a Tengergazdálkodási Tanács), és támogassa e kezdeményezéseket.
6. hangsúlyozza, hogy amennyiben egy partnerország súlyosan és rendszeresen megsérti a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott célkitűzéseket, vagy bármely olyan, a halászati erőforrások megőrzéséről és kezeléséről szóló nemzetközi megállapodást, amelynek az EU is részes fele, az a preferenciális tarifák ideiglenes visszavonásához vezethet; felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek a halászati területek megőrzéséhez és irányításához kapcsolódó rendelkezések végrehajtásáról, amelyeket az általános preferenciális rendszer (GSP) felülvizsgálatáról szóló bizottsági javaslat is tartalmaz;
7. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság a fenntartható halászati gazdálkodás alapvető fontosságú eleme, és elengedhetetlen a fogyasztói kereslet megfelelő információkhoz igazításához; hangsúlyozza, hogy előzetesen fel kell mérni a kétoldalú megállapodásokat, beleértve az állományok tudományos módszerekkel való felmérését is, hiszen így állapítható meg, hogy kiaknázásuk fenntartható-e; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a harmadik országok vizein való tartózkodásuk során is magas szintű fenntarthatósági normákat alkalmazzanak az uniós hajókra;
8. elismeri a különböző uniós politikák közötti koherenciából fakadó előnyöket a szinergiák terén; üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a nem fenntartható halászatot engedélyező országokkal szemben alkalmazzanak kereskedelmi jellegű intézkedéseket, például a halra és a haltermékekre vonatkozó importkorlátozásokat, ugyanakkor biztosítsák ezen intézkedéseknek a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival való összeegyeztethetőségét.
9. emlékeztet arra, hogy az Unió számos kereskedelmi partnerének eltérő jogszabályai miatt a származási szabályok és ezek kumulációja ellentmondásos és kényes kérdés a kereskedelmi tárgyalások során; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy e kérdést különösen

¹ P7_TA(2010)0446

fontolja meg, és tárgyalásai során szorgalmazzon olyan kiegyensúlyozott megoldásokat, amelyek nem hozzák hátrányos helyzetbe az EU halászati ágazatait.

10. rámutat annak fontosságára, hogy a WTO égisze alatt tárgyalások folynak a támogatási fegyelemtől a halászati ágazatban, és felhívja az EU-t, hogy vállaljon aktívabb szerepet e megbeszéléseken.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.4.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 17 - : 0 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, Vital Moreira, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Peter Šťastný, Keith Taylor, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Josefa Andrés Barea, George Sabin Cutaş, Albert Deß, Béla Glattfelder, Elisabeth Köstinger, Marietje Schaake, Jarosław Leszek Wałęsa

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	19.9.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 24 - : 1 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raül Romeva i Rueda, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jean-Paul Basset, Luis Manuel Capoulas Santos, Diane Dodds, Julie Girling, Barbara Matera, Jens Nilsson, Mario Pirillo, Nikolaos Salavrakos